

ikke? Maaſke er det Spørgsmaal klart nok, men for mig er Sagen ikke klar. Kommer den ikke her ind under, er det Uret, at en ſaa ſtor Stiftelse ikke ſkal beſtattes af vedkommende Kommune, og kommer den ind herunder, mener jeg, at Lovsproget her ikke er klart. Jeg ſkal nævne ſaadanne Stiftelser ſom Ballø, Bømmetoſte og Giſſelfeld. Efter min Mening virke de ikke til almindelig Gavn, men, jeg maa imidlertid dog ſpørge: Komme de her ind under eller ikke? Jeg kunde ønske at ſaa Svar paa denne Ting, og jeg kunde ønske, at man, naar Loven endelig ſkal vedtages, da ſit Paragrafferne afſattet langt klarere, ſaa der beſtemt ſtod, hvilke Stiftelser og Foreninger der ere fri, ſaa man klart vidſte: De og de ere fri, Reſten betaler. — Jeg ſlutter mig til den Henſtilling, der blev gjort af det ærede Medlem for Præſto Amts 6te Valgtreds (Bojſen) om at ſaa fælles Skatter for hele Landet. Saa vidt jeg forſtod det ærede Medlem — det ærede Medlem er paa Grund af Afſtanden vanſkelig at opfatte fra denne Plads — ſaa ønskede han fælles Skatteaar for alle Landkommunerne, og det er da ogsaa klart, at naar man virkelig ſtal til en Skattelov, ſom omfatter alle Kommunerne, ſaa vilde det være meget uønkſeligt at have fælles Skatteaar ligesom at have fælles Skatteregler. Fælles Skatteregler ſaar man imidlertid ikke efter dette Forſlag, med mindre Indenrigsministeren har det ſaaledes med ſine Amtsraad, at han kan ſaa fælles Skatteregler laade ved Vedtægter i Amtene. Derimod kunne vi ſaa dem, hvis det høje Ting vil. Hvis det høje Ting beſlutter, at denne Lov ſkal indeholde fælles Skatteregler for hele Landet, ſaa ſaa vi dem, og jeg mener, at naar vi ſkulle have mellemkommunal Beſkatning, er det aldeles nødvendigt at have fælles Regler for hele Landet paa Grund af den Maſſe Mellemregninger, der ville komme, og ogsaa fælles Skatteaar.

Dette Forſlag, ſom her foreligger, indeholder Spirer af godt, men tillige en hel Del, ſom efter min Mening er daarligt. Det kan betydelig forbedres, naar Tinget vil, og min Bøn til Tinget er da, at det ſærlig henbender ſin Opmærkſomhed paa § 7, og ſaar det Princip om Opholdskommunens Ret til at beſkatte ud af Loven for at vende tilbage til det gode gamle Princip, ſom vi hid-

til have hyllet her i Folketinget. Jeg tror, at i Virkeligheden gavne vi Sagen og vort Land beſt derved.

N. Anderſen (Liſted Amts 3dje Valgtreds): I Modſætning til det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ſte Valgtreds, ſom ſidſt havde Ordet, kan jeg ikke andet end paafønne, at det foreliggende Lovforſlag om den personlige Kommuneskat har i alt væſentligt, i Hovedprincippet, holdt ſig til det beſtaende. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem i, at det Forſlag, ſom han omtalte, det ſaakaldte monradſte Forſlag, der ganſke viſt, ſom det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ſte Valgtreds (S. C. Chriſtensen) nævnde, indeholdt en hel Mængde andre Ting end Skattebeſtemmelſer, men det var næppe lutter gode Ting. Jeg paafønner ſom ſagt i høj Grad, at man i det foreliggende Forſlag er bleven ſtaaende ved det gode gamle Princip om Formue- og Lejlighedsſkat og ikke er gaaet i den Retning, ſom det monradſte Forſlag i ſin Tid vilde have indført. Jeg kan endnu mindre være enig i den meget ſværke Opfordring ſom det ærede Medlem fra Ringløbing Amts 1ſte Valgtreds endte med at fremſætte til Tinget, om at forandre Princippet i § 7, idet § 7 jo ligeledes er en Udvikling paa det beſtaaende Grundlag. Det Princip, ſom ligger til Grund for den mellemkommunale Beſkatning i § 7, er jo i alt væſentligt det nu beſtaaende Grundlag for Beſkatningen. Det vil jo nemlig erindres, at det ikke, ſom det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ſte Valgtreds ſagde, er det gode gamle Princip, der hidtil har været opretholdt, at det er Næringskommunen, ſom beſkatter. Nej, det ærede Medlem maa tillade mig, det er netop det modsatte, det gode gamle Princip, ſom gælder den Dag i Dag, er at Opholdskommunen beſkatter helt og holdent og beholder Skatten. Jeg kan derfor ikke andet end anerkende, at man, ſaa vidt ſom det overhovedet er muligt, naar der ſkal være Tale om mellemkommunal Beſkatning, er bleven paa det overleverede Grundlag. Hvad der imidlertid nærmest har givet mig Anledning til at forlange Ordet nu, er det ſamme, ſom gav mig Anledning dertil i Fjor, da vi havde et lignende Forſlag til Behandling, nemlig en rent lokal